

plest og naturligst dækket ved en forøget Alkoholbeskatning, og jeg har allerede udtalt mig om, at jeg kunde tænke mig den forøgede Beskatning sat en Del lavere end paa det Lovforslag, jeg har fremsat her i det høje Ting.“ Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge særlig Mærke til den sidste Del af disse Udtalelser, thi allerede her fremsatte Minister Lüttichau Tanken om at bringe Brændevinsafgiftslovsforslaget saaledes ned, at der kun blev Spørgsmaal om Kompensation, thi det var Meningen med denne Udtalelse. Han kunde tænke sig den forøgede Beskatning sat en Del lavere ned paa det Lovforslag, som var fremsat af Regeringen. Det er altsaa saa langt fra, at det er mig, der har fremført Kompensationsspørgsmaalet, naar det gjaldt Kompensation paa Brændevinsafgiften, at det allerede er fremsat af den forrige Regering, og det, jeg altsaa gjorde ved Begyndelsen af indeværende Samling, at sætte Afgiften for 50 pCt. Tralle fra 50 Øre, som oprindeligt var foreslaaet i Regeringsforslaget, til 25 Øre, var ikke andet end Udførelsen af den Tanke, Lüttichau allerede har antydnet i 1897.

Den ærede Ordfører omtalte dernæst den Erklæring, der er afgiven af Landstingets Udvalg angaaende Lovforslagene om en Formue- og Indkomstskat og om Overgang til Kommunen af en Del af de direkte Skatter. Han citerede en Udtalelse derfra. Jeg er ikke ganske sikker paa, hvor meget den ærede Ordfører læste op af denne Erklæring, men jeg vil i alt Fald gerne, at det ærede Medlem skulde se Udtalelserne helt. Den ærede Ordfører sagde, at Udvalget ifølge denne Erklæring krævede, at „samtidig — nemlig samtidig med Behandlingen af de direkte Skattelove — de tvende andre, i Statens og Befolkningens økonomiske Forhold saa stærkt indgribende Beskatningslove bringes til Afgørelse“. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører læste videre, men det er dog af Interesse, hvad der nu kommer: „eller i alt Fald at der fra begge Tings Side gøres de alvorligste Bestræbelser for at naa hertil.“ Derpaa har jeg villet henlede Opmærksomheden.

Endelig har den ærede Ordfører erklæret, at jeg skulde have udtalt, at naar det høje Ting havde vedtaget den foreliggende Dagsorden, hvorved Lovforslaget om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften bragtes ud af Verden, vilde jeg tage de 3 andre Skattelove tilbage. Dette er en Oversættelse af, hvad jeg har sagt, og en Oversættelse, der minder mig om den Over-

sættelse, som den ærede Ordfører i sin Tid gav af Konseilspræsident Reedtz-Thotts bekendte Udtalelse om hans Stilling til de provisoriske Finanslove. Det er en Oversættelse, som er fuldstændig urigtig. Det, jeg har sagt, er følgende: „Naar Tinget erklærer, at det ikke en Gang vil forhandle om denne Lov, og — lad mig tilføje — naar det høje Ting her kommer med denne Erklæring nu i den fjerde Samling, hvori disse Love skulle forhandles, i Stedet for, naar man endelig vilde det, at komme straks dermed i 1896—97, da Lovforslagene kom frem, saa giver det ved dette Skridt en utvivlsom Berettigelse for Regeringen til at lade Skattereformen falde, og for Landstinget til at lade Skattereformen strande.“ Dette har jeg sagt, at der altsaa gives saavel Regeringen en Berettigelse til at lade Skattelovene falde, som Landstinget en Berettigelse til at lade dem strande, men jeg har ikke udtalt mig om, hvad jeg vilde gøre. (Afbrydelse). Ja, mine Herrer, man kan ikke i et Aandedrag tale om, at Regeringen skulde lade Skattelovene falde, og tillige, at Landstinget skulde lade dem strande, thi det ene udelukker absolut det andet. Hvis Regeringen lader dem falde, kan Landstinget ikke lade dem strande, det er givet. Jeg tør maaske henvise til, at mine følgende Ord vare disse: „Men jeg skal nu gaa over til at tale om, hvorledes Forholdene efter min Mening ville stille sig med Hensyn til Toldloven, naar Dagsordenen bliver vedtagen“, en temmelig overflødig Bemærkning, hvis det virkelig havde været min Mening at lade de tre Skattelove falde.

Saa skal jeg endelig gøre nogle Bemærkninger angaaende Dagsordenens sidste Del. Jeg har allerede sagt tidligere, at det har ikke megen Betydning, hvorledes man forstaar denne sidste Del af Dagsordenen, men imidlertid, der kunde dog være nogen Grund til at imødegaa, hvad den ærede Ordfører derom sagde. Inden jeg gaar over dertil, maa det være mig tilladt at minde om, at naar man gentagende har sagt, at Regeringen har beregnet Indtægten af den foreslaaede Forhøjelse af Brændevinsafgiften til 5 Millioner Kr., er det ganske vist rigtigt, men jeg vilde dog gerne her fremhæve, at jeg i Motiverne udtrykkelig har sagt, at jeg fandt det utvivlsomt, at der vilde komme en Formindskelse af Forbruget ved den højere Afgift, men at det ikke er muligt at opstille nogen bestemt Beregning over, hvor stor Formindskelsen af Produktionen